

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/11/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320203249
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2320203249.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Lucia Mizerová a sudcov: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Peter Duman, v právnej veci žalobcu: JUDr. Marek Letkovský, správca úpadcu NAVIGRAF GROUP s. r. o., Bratislava, Trenčianska 47, IČO: 46 354 620, správca so sídlom: Bratislava, Legionárska 1/C, zastúpeného advokátkou kanceláriou: LEGALSKILLS, s. r. o., so sídlom Bratislava, Legionárska 1/C, IČO: 367 20 500, proti žalovanému: E. V., nar. XX.X.XXXX, adresa V., O. XXX, zastúpenému: Advokátska kancelária Prachová & Partners, so sídlom Bratislava - Ružinov, Miletičova 21, o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta č. k. 26C/43/2020-16 zo dňa 8.9.2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením č. k. 26C/43/2020-50 zo dňa 4.12.2020 ruší a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. nariadil zabezpečovacie opatrenie v znení: „Súd zriaďuje záložné právo na nehnuteľnostiach vo výlučnom vlastníctve žalovaného nachádzajúcich sa v katastrálnom území V., obec: V., okres Galanta, zapísaných na liste vlastníctva č. XXX nasledovne: - pozemok parc. reg. „C“ č.: 297 o výmere 274 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, - pozemok parc. reg. „C“ č.: 298 o výmere 1162 m², druh pozemku: záhrada, - pozemok parc. reg. „C“ č.: 299 o výmere 986 m², druh pozemku: záhrada, - pozemok parc. reg. „C“ č.: 300 o výmere 267 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, - pozemok parc. reg. „C“ č.: 301/1 o výmere 239 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, - pozemok parc. reg. „C“ č.: 301/2 o výmere 123 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, - stavba: súp. č. XXX, druh stavby: 13 - Budova ubytovacieho zariadenia, popis stavby: prevádzková stavba, postavená na pozemku parc. reg. „C“ č.: 297 o výmere 274 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, - stavba: súp. č. XXX, druh stavby: 10 - Rodinný dom, popis stavby: dom, postavená na pozemku parc. reg. „C“ č.: 300 o výmere 267 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, v prospech: JUDr. Marek Letkovský, správca úpadcu NAVIGRAF GROUP, s.r.o., a to za účelom zabezpečenia jeho pohľadávky vo výške 12.500,- Eur spolu s príslušenstvom z titulu povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu uplatnenú v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I č. k.: 37Cbi/10/2018. Výrokom II. priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v miere 100%

2. Rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 343 ods. 1, 2, 3, § 344, § 326 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a vecne tým, že žalobca sa domáhal proti žalovanému nariadenia zabezpečovacieho opatrenia v znení uvedenom vo výroku uznesenia súdu prvej inštancie na tom základe, že uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 20.12.2016 bol na majetok úpadcu: NAVIGRAF GROUP s.r.o., Trenčianska 47, 821 09 Bratislava, IČO: 46 354 620 (ďalej v texte aj „úpadca“) vyhlásený konkurz a zároveň bol ustanovený správca JUDr. Marek Letkovský so sídlom kancelárie Legionárska 1/C, Bratislava (ďalej len „správca“). Žalovaný je jediným spoločníkom a

konateľom úpadcu. Na Okresnom súde Bratislava I je vedené konanie sp. zn. 37Cbi/10/2018, ktorého predmetom je zaplatenie zmluvnej pokuty žalovaným v zmysle § 11 ods. 2 zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“). Návrh na zabezpečovacie opatrenie smeruje k zabezpečeniu vymožitelnosti práv žalobcu uplatňovaných v tomto súdnom konaní z titulu porušenia povinnosti žalovaného na včasné podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu. Žalovaný je výlučným vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území V., obec: V., okres Galanta zapísaných na LV č. XXX. Súdne konanie na Okresnom súde Bratislava I sp. zn. 37Cbi/10/2018 začalo pred cca 2,5 rokmi a do dnešného dňa nie je ukončené a žalovaný ani do dnešného dňa dobrovoľne svoje povinnosti nesplnil. Preto je tu dôvodné riziko, že v prípade jeho neúspechu v súdnom konaní vedenom proti žalovanému sa žalovaný bude vyhýbať aj splneniu svojich povinností v zmysle exekučného titulu, pričom v prípade scudzenia nehnuteľností žalovaným bude exekúcia ohrozená. Podmienkou nariadenia zabezpečovacieho opatrenia pritom nie je preukázanie snahy žalovaného scudziť nehnuteľnosť, stačí len odôvodnená obava, že k tomu môže dôjsť, na základe čoho bude exekúcia ohrozená (rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 5Co/278/2014, č.k.: 4Co 60/2018 zo dňa 04. 04. 2018, sp. zn. 17Co/255/2016; rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 18Co/44/2015) Vzhľadom k doterajšiemu správaniu žalovaného počas súdneho konania, ako aj v inom súdnom konaní, ktoré žalobca proti žalovanému vedie, v ktorom sa žalovaný vyhýbal účasti na pojednávaní, mal žalobca za to, že existuje odôvodnená obava, že sa žalovaný bude vyhýbať dobrovoľnému splneniu pohľadávky po tom, ako bude judikovaná. To, že tu existuje odôvodnená obava potvrdzuje aj to, že na liste vlastníctva je k nehnuteľnostiam už teraz evidovaných viacero neodkladných opatrení s cieľom zákazu nakladania s nehnuteľnosťami na základe návrhov iných subjektov, a teda odôvodnená obava je preukázaná, pretože inak by ani tieto zápisy nemohli byť na liste vlastníctva evidované. Zároveň žalovaný nebude zabezpečovacím opatrením neprimerane obmedzený na doterajších právach, pretože aj v zmysle údajov na liste vlastníctva je zrejmé, že nakladanie s nehnuteľnosťami má už teraz obmedzené, a to v širšom rozsahu ako navrhuje žalobca týmto zabezpečovacím opatrením, na základe ktorého sa zriaďuje záložné právo. Nariadenie zabezpečovacieho opatrenia teda nezasahuje neprimerane do práv žalovaného (rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k.: 41Cob/1/2018 zo dňa 31. 01. 2018).

3. Na základe týchto tvrdení žalobcu, dospel súd prvej inštancie k záveru, že návrh na nariadenie žiadaného zabezpečovacieho opatrenia je dôvodný. Súd uviedol, že mal preukázanú ako dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana - žalobca preukázal existenciu súdneho konania a pohľadávky vymáhanej v tomto súdnom konaní, ako aj to, že je tu odôvodnená obava, že žalovaný sa bude vyhýbať prípadnému splneniu povinnosti, a to aj v exekúcii, čím sú podmienky nariadenia zabezpečovacieho opatrenia splnené, na základe čoho súd návrhu vyhovel.

4. Uznesením č. k. 26C/43/2020-50 zo dňa 4.12.2020 súd prvej inštancie v súlade s ust. § 224 CSP opravil záhlavie napadnutého uznesenia v časti doplnenia označenia právneho zástupcu žalobcu.

5. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie č. k. 26C/43/2020-16 zo dňa 8.9.2020 podal v celom jeho rozsahu prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie žalovaný, poukazujúc na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, teda že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietne a žalovanému prizná náhradu trov konania.

6. Žalovaný dôvodil, že povinnou náležitosťou návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, je opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku. Namietal, že žalobca síce poukazuje na súdne konanie o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12.500,- Eur, avšak žalovaný túto povinnosť dobrovoľne nesplnil z dôvodu, že je presvedčený, že nie sú splnené zákonné podmienky, na základe ktorých by bol žalovaný povinný uhradiť zmluvnú pokutu. Žalovaný sa ohradil voči tvrdeniu žalobcu, že vzhľadom na správanie žalovaného v tomto, ako aj v inom súdnom konaní, v ktorom sa žalovaný vyhýbal súdному konaniu, má žalobca za to, že existuje dôvodná obava, že exekúcia bude ohrozená. Uviedol, že právny zástupca sa tohto konania zúčastnil, pričom žiadosť o odročenie súd akceptoval z dôvodu, že z lekárskej správy žalovaného jednoznačne vyplynulo, že zdravotný stav žalovaného mu neumožňuje zúčastniť sa pojednávania. Lekárka žalovaného MUDr. M. C. žalovanému neodporučila zúčastniť sa predmetného pojednávania. Žalovaný uviedol, že pojednávania sa zúčastniť nevedel, pretože v priebehu roka prekonal tri mozgové príhody. Žalovaný uviedol, že mu nie je zrejmé, ako žalobca hodnoverne osvedčil dôvodnosť a trvanie nároku, pretože sama skutočnosť, že podal

žalobu o zaplataenie zmluvnej pokuty, voči ktorej sa žalovaný bráni, keďže si nie je vedomý porušenia svojej povinnosti ako štatutárneho orgánu spoločnosti, ktorá je toho času v konkurze, nemôže byť hodnoverným osvedčením dôvodnosti a trvania nároku. Zjavne nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku nie je možné poskytnúť ochranu prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia. V návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, by mala byť konkrétna peňažná pohľadávka špecifikovaná tak, aby bolo možné identifikovať, že tento peňažný nárok trvá a je dôvodný. Bez osvedčenia dôvodnosti a trvania peňažného nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a vo vzťahu ku ktorému môže byť ohrozená exekúcia, nemôžu byť splnené podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

7. Pokiaľ ide o opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich obavu, že exekúcia bude ohrozená, žalobca uviedol, že táto skutočnosť, tiež nebola preukázaná, pričom žalovanému nie je absolútne zrejmé, čím žalobca preukázal opísanie rozhodujúcich skutočností, že exekúcia bude ohrozená, ako aj na základe akých skutočností súd zriadil záložné právo. Žalovaný namietal, že je potrebné prihliadnúť na nerovnováhu, ktorá hrozí v dôsledku nariadenia zabezpečovacieho opatrenia. Tá je vo vzťahu k žalovanému vysoká s prihliadnutím na hodnotu nehnuteľnosti v porovnaní s hodnotou vymáhanej pohľadávky. Žalobca neosvedčil také konanie žalovaného, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku, alebo iné konanie žalovaného, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery. Predpokladom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia je odvrátenie možnosti zmarenia uspokojenia peňažnej pohľadávky v exekučnom konaní. Týmto spôsobom sa má posilniť okrem iného, vymožiteľnosť pohľadávky veriteľa v exekučnom konaní. Pokiaľ ide o majetok, na ktorý sa má vzťahovať zabezpečovacie opatrenie, súd musí zohľadniť zásadu primeranosti zásahov do majetkových práv dlžníka, a to aj vo vzťahu k pohľadávke, na zabezpečenie ktorej súd zriaďuje zabezpečovacie opatrenie. Z hľadiska rozsahu zabezpečenia nesmie vzniknúť celkom zjavný nepomer. Súd by teda mal aj v tomto prípade rešpektovať zásadu a požiadavku proporcionality. Pri skúmaní obavy budúceho zmarenia exekúcie, má súd vychádzať z konkrétnych skutkových okolností prípadu. Dokazovanie sa v tomto prípade nevykonáva, ale súd musí mať osvedčené, že existuje obava, že exekúcia bude ohrozená. Žalobca by preto mal poskytnúť dôkazy, ktoré jednoznačne osvedčia potrebu neodkladnej úpravy pomerov v dôsledku hrozby zmarenia exekúcie. Pred nariadením zabezpečovacieho opatrenia, súd musí vždy zvážiť, či zásah do práv dotknutej osoby je primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov (zásada tzv. primeranosti zásahu). Pokiaľ ide o majetok, na ktorý sa má vzťahovať zabezpečovacie opatrenie, musí súd zohľadniť uvedenú zásadu primeranosti zásahov do majetkových pomerov dlžníka, a to aj vo vzťahu k pohľadávke, na zabezpečenie ktorej súd zriaďuje zabezpečovacie opatrenie. V danom prípade žalobca neosvedčil zákonné predpoklady, zároveň neosvedčil ani obavu z výkonu exekúcie, keďže neosvedčil, že by žalovaný robil faktické a právne úkony smerujúce k zmareniu, sťaženiu alebo znemožneniu exekúcie svojho majetku.

8. Napokon žalovaný dôvodil, že v napadnutom uznesení absentujú akékoľvek relatívne názory súdu prvej inštancie, absentujú analýzy skutkového stavu, súd prvej inštancie vôbec neuvádza, ako došlo k vyhodnocovaniu dôkazov a na základe akých dôkazov rozhodol. Absentuje popísanie vzťahu medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Žalovaný uviedol, že právo na spravodlivý proces vylučuje ľubovôľu súdov pri rozhodovaní, preto je povinnosť súdov svoje rozhodnutie podľa § 191 ods. 1 CSP odôvodniť tým uvedeným spôsobom. Z odôvodnenia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Ak to chýba, ide o tzv. inú vadu konania. Žalovaný je presvedčený, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné. Poukázal na čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, ako aj rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci García Ruiz c. Španielsko z 21.1.1999. Poukázal na to, že Ústavný súd SR tiež viackrát uviedol, že povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých rozhodnutie založil (napr. m. m. III. ÚS 328/05, III. ÚS 116/06, IV. ÚS 57/2014). Teda nestačí iba formálne zaobranie sa námietkou účastníka konania. Súd sa s argumentom musí vyrovnáť dostatočne. Ak argument odmietne, musí dostatočným spôsobom uviesť, z akého dôvodu argument pokladá za nesprávny. Argumenty súdu pre odmietnutie argumentov účastníka konania musia byť jasné, zrozumiteľné, dostatočne konkrétne, aby naozaj vyvracali alebo sponchybovali argumenty účastníka konania.

9. Žalobca odvolací návrh nepodal, k odvolaniu žalovaného podal písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že podmienkou nariadenia neodkladného opatrenia nie je preukázanie snahy žalovaného scudzitiť

nehnutelnosti, stačí len odôvodnená obava, že k tomu môže dôjsť. V zmysle konštantnej judikatúry, zbavovanie ani znižovanie majetku žalovaným nie je podmienkou na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Žalobca preukázal, že je tu obava, že žalovaný sa bude vyhýbať plneniu svojich povinností tak, ako tomu bolo v minulosti, napr. v súdnom konaní č. k. 1Cbi/22/2017 vedenom na Okresnom súde Bratislava I. To, že skutočné zbavovanie sa majetku, resp. jeho znižovanie žalovaným nie je podmienkou na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia potvrdzujú aj rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/278/2014; rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/44/2015; rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/225/2016. Nie je preto potrebné preukazovať, že sa žalovaný zbavuje svojho majetku, resp. ho znižuje, pretože by to bolo v rozpore s cieľom a účelom inštitútu zabezpečovacieho opatrenia. Je potrebné mať osvedčené, že existuje obava, že exekúcia bude ohrozená, čo žalobca osvedčil napr. tým, že ani iné svoje povinnosti si žalovaný neplnil a rovnako sa vyhýbal súdному konaniu. Preto odvolacie argumenty žalovaného neobstoja. Na to, aby bolo možné tvrdiť, že sa žalovaný nevyhýbal súdnému konaniu a aby bol argument o účasti právneho zástupcu na pojednávaní relevantný, muselo by ísť o iné okolnosti prípadu. Argumenty žalovaného sú však účelové a nekompletné, pretože následne aj po pojednávaní nariadenom na 3.10.2019 z ktorého sa žalovaný ospravedlnil z dôvodu jeho zdravotného stavu a preukázal zdravotný stav aj potvrdením od lekára, sa v predmetnej veci konalo dňa 10.2.2020 ďalšie pojednávanie, ktoré súd otvoril, pričom ani na tomto pojednávaní sa žalovaný nezúčastnil, pričom právny zástupca žalovaného trval na jeho prítomnosti a navrhol jeho vypočutie. Preto súd pojednávanie odročil a vo veci nerozhodol. Konanie sp. zn. 1Cbi/22/2017 na Okresnom súde Bratislava I trvá od roku 2017 a do dnešného dňa sa žalovaný nezúčastnil žiadneho pojednávania, pričom jeho vlastný právny zástupca trval na jeho vypočutí. Z uvedeného dôvodu súd vo veci do dnešného dňa nerozhodol. Preto má žalobca za to, že je tu dôvodná obava, že sa bude žalovaný aj v ďalšom konaní, resp. v exekúcii vyhýbať plneniu svojich povinností, a teda sú splnené podmienky na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca odkázal na konanie sp. zn. 1Cbi/22/2017 na Okresnom súde Bratislava I, a teda nie je pravda, že žalobca neosvedčil zákonné predpoklady ani obavu z výkonu exekúcie. Keďže dôvodnú obavu je potrebné vyhodnotiť vzhľadom k individuálnym okolnostiam prípadu, žalobca poukazuje na správanie žalovaného počas súdneho konania, a teda má za to, že existuje dôvodná obava, že žalovaný sa bude vyhýbať dobrovoľnému splneniu povinností. Žalobca okrem iného preukázal dôvodnú obavu aj tým, že na liste vlastníctva č. XXX, k. ú.: V. je k nehnuteľnostiam už teraz evidované predbežné opatrenie s cieľom zákazu nakladania s nehnuteľnosťami na základe návrhu iného subjektu. Pokiaľ by dôvodná obava neexistovala, nemohol by mať žalovaný už teraz evidované predbežné opatrenie, čo tiež preukazuje dôvodnú obavu a splnenie podmienok na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Keďže predbežné opatrenie v roku 2015 bolo dôvodné, do dnešného dňa dôvody nepominuli, sú logicky preukázané dôvody na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia aj v tomto konaní, čo je v súlade s princípom predvídateľnosti súdneho rozhodnutia a právnej istoty. Žalovaný nie je zriadením záložného práva neprimerane obmedzený na doterajších právach, pretože aj v zmysle údajov na LV č. XXX je zrejme, že nakladanie s nehnuteľnosťami má už teraz obmedzené, a to v širšom rozsahu, ako navrhuje žalobca a zároveň žalovaný naďalej nemôže nehnuteľnosti užívať. Preto nie je možné hovoriť o akejkoľvek nerovnováhe s prihliadnutím na hodnotu nehnuteľnosti v porovnaní s hodnotou vymáhanej pohľadávky. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cob/1/2018 z 31.1.2018, podľa ktorého zriadenie záložného práva na nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalovaného neznamena, že by súd žalovanému zakázal s týmito nehnuteľnosťami podnikáť, preto sa ním nezasahuje neprimerane do práv žalovaného. Žalobca má teda za to, že preukázal dôvodnosť nariadeného zabezpečovacieho opatrenia, ako aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a zároveň preukázal správnosť napadnutého uznesenia. Viaceré tvrdenia žalovaného sú len účelové, nekompletné, nepodložené relevantnými dôkazmi. Preto žalobca navrhoval, aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil a žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 365 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), ktoré nezistil, súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385

ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s prihliadnutím na odvolanie žalovaného, odôvodnenie preskúmaného uznesenia ako i skutočnosti osvedčené obsahom spisu, bolo posúdiť, či v danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre nariadenie navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia.

12. Podľa § 343 ods. 1, 2 CSP, zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená (ods. 1). Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra (ods. 2).

13. Podľa § 344 CSP, ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

14. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie (ods. 1).

15. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

16. Podľa § 326 ods. 1 a 2 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha (ods. 1). K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva (ods. 2).

17. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Podľa ods. 2 pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

18. V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení, súd môže na návrh zriadiť zabezpečovacím opatrením záložné právo na veciach, právach, alebo iných majetkových hodnotách dlžníka. Zabezpečovacie opatrenie slúži na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Samotný výkon záložného práva môže nastať až potom, ako bola pohľadávka veriteľa právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím. Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení a vzniká až zápisom do príslušného registra.

19. Základným účelom zabezpečovacieho opatrenia, je dosiahnutie reálneho zabezpečenia peňažnej pohľadávky veriteľa (žalobcu), teda navrhovateľa zabezpečovacieho opatrenia - potencionalneho oprávneného v exekučnom konaní. Základným predpokladom vydania zabezpečovacieho opatrenia je obava, že exekúcia bude ohrozená.

20. Osobitnej povahy tohto procesného inštitútu potom zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie. Súd spravidla rozhodne bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Žiadne dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. CSP súd nevykonáva (a pre krátkosť času ani zvyčajne nemôže) a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli osvedčené.

21. V predmetnej právnej veci sa žalobca domáhal nariadenia zabezpečovacieho opatrenia z dôvodu, že si voči žalovanému v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I. v spore pod sp. zn. 37Cbi/10/2018 uplatnil peňažnú pohľadávku vo výške 12.500,- Eur titulom zmluvnej pokuty v zmysle ust. § 11 ods. 2 zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii. Obavu z ohrozenia exekúcie odôvodňoval tým, že žalovaný sa vyhýba danému konaniu, pričom na jeho nehnuteľnostiach už je

poznámka o nariadení viacerých neodkladných opatrení, ktorými bolo žalovanému zakázané s danými nehnuteľnosťami nakladať. Žalovaný s nariadením zabezpečovacieho opatrenia nesúhlasí, nakoľko pohľadávku žalobcu uplatnenú v spore sp. zn. 37Cbi/10/2018 neuznáva a tiež z dôvodu, že žalobca neosvedčil dôvodnú obavu z ohrozenia exekúcie.

22. Súd prvej inštancie nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v predmetnej veci zriadením záložného práva na nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalovaného odôvodnil len tým, že opísal skutočnosti uvedené žalobcom v jeho návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a potom iba stroho skonštatoval, že na základe predložených listín žalobca osvedčil jednak dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana ako aj dôvodnú obavu, že žalovaný sa bude vyhýbať splneniu povinnosti, a to aj v exekúcii. Súd prvej inštancie však v tomto smere neuvádza žiadne svoje myšlienkové a hodnotiace úvahy na základe ktorých dospel k záveru, že nárok žalobcu, ktorému sa má poskytnúť ochrana je osvedčený, ako ani svoj záver o obave z ohrozenia exekúcie.

23. Základnými predpokladmi pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, sú pritom vzhľadom na subsidiárne použitie ustanovení o neodkladnom opatrení, rovnako aj osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi sporovými stranami a rovnako aj žalobcom osvedčená obava z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti). Ďalej je dôležitým skúmať, či účinky požadovaného zabezpečovacieho opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprímeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality).

24. Bez osvedčenia dôvodnosti chráneného nároku - t. j. v tomto prípade existencie peňažnej pohľadávky žalobcu voči žalovanému, nariadenie zabezpečovacieho opatrenia neprichádza do úvahy. Súd teda nemôže nariadiť zabezpečovacie opatrenie, ak sa mu na základe predbežného právneho posúdenia uplatnený peňažný nárok žalobcu javí ako nedôvodný. Hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania meritórneho nároku môže žalobca dosiahnuť najmä relevantnými skutkovými tvrdeniami, listinnými dôkaznými prostriedkami a kvalifikovanou právnou argumentáciou. Súd je povinný vždy dôsledne vyhodnotiť, či je tvrdenie žalobcu o existencii peňažnej pohľadávky voči žalovanému z objektívneho hľadiska presvedčivé a či reálne došlo k osvedčeniu všetkých skutočností, ktorými je nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v konkrétnom prípade podmienené. Hodnoverné osvedčenie existencie peňažného nároku musí na strane súdu viesť k záveru, že miera pravdepodobnosti danosti takéhoto nároku je v danom štádiu konania vyššia než pravdepodobnosť jeho neexistencie.

25. Zároveň musí mať súd prvej inštancie dostatočne osvedčenú obavu z ohrozenia prípadnej budúcej exekúcie danej peňažnej pohľadávky, ako aj určitú mieru proporcionality medzi požadovaným zabezpečovacím opatrením a výškou uplatnenej peňažnej pohľadávky.

26. Súd prvej inštancie však v danom prípade dôvodnosť nároku vo veci samej konštatoval iba odkazom na prebiehajúce súdne konanie na Okresnom súde Bratislava I. pod sp. zn. 37Cbi/10/2018, pričom sa už vôbec nezaoberal, či sa mu nárok žalobcu uplatnený v tomto spore javí ako dôvodný a už vôbec nijako nevysvetlil, v čom vidí obavu z ohrozenia exekúcie, resp. z akého správania žalovaného, prípadne iných okolností danej veci vyvodzuje, že sa žalovaný bude vyhýbať splneniu povinnosti v exekúcii. Vôbec sa súd prvej inštancie nezaoberal otázkou proporcionality požadovaného zabezpečenia k výške peňažnej pohľadávky.

27. Podľa § 236 CSP, v písomnom vyhotovení uznesenia sa uvedie označenie súdu, ktorý ho vydal, označenie strán a ich zástupcov, označenie prejednávaneho sporu, výrok, stručné odôvodnenie, poučenie o odvolaní a deň a miesto vydania uznesenia.

28. Podľa § 234 ods. 2 CSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

29. Obsahom práva na spravodlivý súdny proces je aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, čím dochádza k realizácii práva na súdnu ochranu a ku garancii základnej právnej istoty. Stručná forma odôvodnenia uznesenia predstavuje najmä objasnenie základných dôvodov, ktoré viedli k prijatiu uznesenia a ktoré sú spôsobilé výrok uznesenia rozumne a preskúmateľným spôsobom vysvetliť. Pokiaľ ide o odôvodnenie uznesenia, ktorým sa rozhoduje o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, musia z neho vyplývať aj osobitosti odôvodnenia v intenciách aplikovaného právneho

posúdenia, t. j. najmä ustanovení § 343, § 325 a § 326 CSP, teda aj vysporiadanie sa so všetkými predpokladmi pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

30. Právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jednou zo súčastí základného práva na spravodlivý proces, zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Toto právo je podľa judikatúry Ústavného súdu SR implikované aj v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Práve odôvodnenie je tou časťou rozhodnutia, v ktorej súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Dostatočné odôvodnenie je nevyhnutné aj z pohľadu práva neúspešnej strany namietať konkrétne skutkové alebo právne závery súdu pri uplatňovaní prípadných opravných prostriedkov. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 236 CSP upravuje základné obsahové náležitosti a kvalitatívne požiadavky na odôvodnenie uznesenia. V prípade zabezpečovacieho opatrenia je potom súd najmä povinný v odôvodnení svojho rozhodnutia náležite vyhodnotiť pravdepodobnosť nároku žalobcu, ktorému sa má poskytnúť ochrana, t. j. skutočnosti osvedčujúce existenciu peňažnej pohľadávky žalobcu voči žalovanému a následne tiež obavu z ohrozenia exekúcie. Z jeho odôvodnenia by nepochybne mali vyplývať úvahy o tom, aké okolnosti považuje za podstatné pre osvedčenie skutočnej existencie peňažnej pohľadávky a tiež konkrétne úvahy súdu, v čom je daná hrozba ujmy na právach žalobcu a teda nutnosť dočasnej úpravy pomerov práve zriadením záložného práva na nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalovaného pre obavu z ohrozenia exekúcie, ako aj to, že práve takáto forma zabezpečenia je primeraná výške požadovanej peňažnej pohľadávky. Prítom medzi predbežnými skutkovými zisteniami súdu, jeho úvahami pri hodnotení dosiaľ predložených dôkazov a jeho právnymi závermi by mala existovať logická nadväznosť.

31. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd v predmetnej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie si svoju povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 236 CSP riadne nesplnil, nakoľko svoje skutkové a právne závery vedúce ho k dôvodnosti nariadenia zabezpečovacieho opatrenia v predmetnej veci dostatočne neodôvodnil.

32. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

33. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

34. Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky ak súd koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl. 46 ods. 1 ústavy inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje ústavou zaručené právo na súdnu ochranu (I. ÚS 4/1994).

35. Vady konania vymedzené v § 389 ods. 1 písm. a) až d) CSP sú porušením základného práva strany sporu na spravodlivý proces, toto právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj cit. čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/ a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález sp. zn. I. ÚS 226/03), treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

36. Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu; porušením uvedeného práva strany a povinnosti súdu sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky i s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

37. V danom prípade súd prvej inštancie na základe vyššie uvedených záverov odvolacieho súdu svoje rozhodnutie riadne neodôvodnil, zistené skutočnosti vo vzájomných súvislostiach dostatočne nevyhodnotil. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva

na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá dôvodnosť podaného odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP v závislosti od miery znemožnenia stranám realizovať ich právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

38. Keďže v danom prípade došlo nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie (neodôvodnením rozhodnutia v súlade so zákonnými požiadavkami) k znemožneniu stranám realizovať ich procesné právo na vysvetlenie dôvodov rozhodnutia v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom s poukazom na mieru zlyhania súdu prvej inštancie, ktorý konkrétne dôvody svojho rozhodnutia neuviedol, ich nie je možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie s poukazom na vyššie uvedené argumentácie s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

39. Povinnosťou súdu prvej inštancie, viazaného vyslovenými právnymi názormi odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), bude v ďalšom konaní v súlade s platnou procesnou normou náležite vyhodnotiť všetky relevantné podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v zmysle ust. § 343 ods. 1, § 325 ods. 1 a § 326 CSP, potom vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je nevyhnutné náležite odôvodniť, t. j. vyporiadať sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, ako bolo uvedené vyššie, pričom súd musí svoj myšlienkový postup v odôvodnení dostatočne vysvetliť, čiže logicky kompaktným spôsobom vysvetliť, aké skutočnosti mal za osvedčené a ako ich právne posúdil.

40. Vzhľadom na to, že sa jedná o konanie o zabezpečovacom opatrení, ktoré nie je zabezpečovacím opatrením vo veci samej, rozhodne o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania, zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP, súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie vo veci samej bude končiť.

41. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).
Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).
Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).
Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).